

► TEMA

La difusió de la recerca museística

El projecte encara la seva recta final amb l'organització d'un seminari el pròxim mes d'agost. Aquesta trobada serà prèvia al congrés de cloenda previst per aquest novembre de 2021.

El projecte 'Realitat museística i diàleg euroregional', present a la 53a Universitat Catalana d'Estiu (UCE)

✶ Xavier Jiménez González *

Dins el desenvolupament del projecte cultural 'Realitat museística i diàleg interregional' de l'Euroregió Pirineus Mediterrània, iniciat el passat mes de gener de 2020 i que ara ja enceta la seva part

final —que conclourà amb un congrés el pròxim mes de novembre—, ha programat la seva següent activitat, que en aquest cas es presentarà a la 53a edició de la Universitat Catalana d'Estiu, i consistirà en un seminari organitzat des de l'associació de l'Ateneu Barcelonès titulat 'Els museus d'història i de la memòria democràtica'.

Els condicionants sanitaris i so-

cials provocats per la pandèmia han forçat la seva cancel·lació en diverses ocasions al llarg del darrer any, però ara, aprofitant la relativa millora de la situació, el seminari se celebrarà de forma presencial els dies 18 i 19 d'agost d'enguany al casal Pau Casals, a la localitat de Prada de Conflent (seu històrica de la Universitat Catalana d'Estiu).

A més d'aquesta possibilitat, es contempla que la trobada sigui igualment retransmesa en línia per afavorir la màxima assistència possible i el seguiment de l'esdeveniment a distància.

Les persones participants en el seminari, que serà coordinat per l'historiador **Jordi Casassas Ymbert** de l'Institut d'Estudis Catalans, pre-

tanyen al món universitari i cultural de l'Euroregió Pirineus Mediterrània (Universitat Autònoma de Barcelona, Universitat Rovira i Virgili de Tarragona, Universitat de les Illes Balears o Universitat de Barcelona), i es tractaran temes transversals com els museus i l'exili, els museus i la memòria, els museus d'història o els museus i l'art contemporani, entre altres lectures i anàlisis.

Al lloc web: <https://www.uce.cat/>, trobareu tota la informació actualitzada no només del seminari sinó de tot el programa, activitats, etc., organitzades des de l'UCE. Recordeu que les novetats relacionades amb el projecte es poden consultar a la pàgina: museusieuroregio.uib.cat

* Documentalista i professor associat (UIB)

► TEMA

La comunicació política

L'autor fa un resum històric sobre la història de la comunicació política, en el qual es posa de manifest la importància que tenen els mitjans a l'hora de difondre determinades idees i valors i fer-les arribar a la ciutadania. Ara cal que els ciutadans tinguin capacitat crítica quan els llegeix, els escolta o les veu.

El mitjà és el missatge

✶ Josep Maria Buades *

Legint Tucídides un s'adona que per fer carrera política a l'Atenes democràtica del segle V aC el més important era tenir bons dots oratoris. Encara que els discursos recollits a la *Història de la guerra del Peloponès* no fossin exactament una transcripció del que s'havia dit a

l'agora, figures com Pèricles no haurien triomfat a la polis si no fos per la seva retòrica. Tres quarts del mateix passà durant la república romana. Els tribuns de la plebs enardien les masses, mentre al Senat els patricis mantenien discussions inflamades. Cícero, a les seves *Catilinàries*, ens deixà un bon exemple de com aturar un cop d'Estat amb la força de la paraula.

Amb la invenció de la impremta, els discursos es podien distribuir

per llocs molt distants, mantenint la fidelitat del missatge original. Notícies, editorials i articles d'opinió es tornaren una eina fonamental per catapultar o ensorrar ambicions polítiques. Al segle XVIII, **Benjamin Franklin** fou el paradigma del periodista convertit en pare de la pàtria, passant de divulgar xafarderies a redactar la declaració d'independència dels Estats Units.

Amb la ràdio, la veu dels polítics entrà dins les cases dels seus poten-

cials votants. I una altra cosa insòlita: els súbdits pogueren sentir els seus monarques, abans figures hieràtiques i distants, a la sala d'estar. Logopedes s'hagueren d'esforçar per corregir tartamudejos i vocalitzacions estranyes.

Quan arriba la televisió, el polític es torna un entreteniment audiovisual més. La no-

va lleva de dirigents hauran d'invertir en vestuari i maquillatge per ser més fotogènics. En canvi, les xarxes socials, en crear microbombolles de seguidors, redueixen el discurs a la mínima expressió. Ni tan sols calen les paraules. Ara del que es tracta és de tornar-se *trending topic* i provocar el màxim d'impacte, encara que sigui emprant robots.

* Doctor en Història (UIB)

► TEMA

Primera educació

El primer cicle d'Educació Infantil (0-3 anys) és un període fonamental per al desenvolupament dels infants. Les seves experiències fins als cinc anys tindran efectes que marcaran el seu desenvolupament cognitiu i intel·lectual al llarg de tota la vida. D'aquí la necessitat que el primer cicle d'Educació Infantil rebi la mateixa atenció i recursos per part de l'Administració que el segon cicle de 3 a 6 anys.

Escoleta Es Pi Gros: immillorable exemple d'Educació Infantil de 0 a 3 anys

✶ Eduard del Valle Pérez *

L'Escoleta Municipal Es Pi Gros s'ha convertit en un model a seguir, dins de les Illes Balears, pel que fa al que ha de ser un primer cicle d'Educació Infantil de qualitat. Gràcies, per una banda, a l'esforç

d'un equip docent vocacional molt conscient de l'extremada importància que aquest període educatiu té per a un desenvolupament de les habilitats socials, cognitives, psicomotrius, comunicatives i d'actuació que acompanyaran a l'infant al llarg de tota la seva vida; i, per l'altra, gràcies a l'Ajuntament de Santa Maria del Camí, que conscient de la importància que té aquest primer

cicle ha fet un considerable esforç econòmic per dotar aquest centre dels millors mitjans possibles en qüestió de recursos humans i instal·lacions, dins de les seves limitacions pressupostàries.

Així i tot, l'Ajuntament de Santa Maria del Camí, pioner en el seu decidit suport a proporcionar un primer cicle d'Educació Infantil de màxima qualitat, no disposa de tots els recursos pressupostaris necessaris per poder equipar els mitjans de l'Escoleta amb els que disposen els centres de segon cicle d'Educació Infantil (4-6 anys), emparats per l'oferta del Ministeri d'Educació Cultura i Esports. Aquesta situació, compartida per tots els municipis de les Illes Balears, dona lloc a un inexcusable greuge comparatiu en-

tre els sous del professorat de primer i segon cicle infantil. El professorat de primer cicle rep un sou considerablement inferior, encara

que comparteix les mateixes responsabilitats docents i administratives.

Si bé és veritat que la Conselleria d'Educació i Formació Professional ha donat passos importants per millorar la situació, queda molt camí a fer, com per exemple assumir completament les competències educatives de primer cicle, homologar les escoletes públiques i privades, i millorar els salaris i condicions laborals dels seus docents.

* Cap de Digitalització i Accés Obert del Servei de Biblioteca i Documentació de la UIB

